

Suosituksia buggin alkeisopetukseen

Bugg on lajina kokenut Suomessa melko pitkän ja monipolvisen kehityskaaren. Suomen Tanssinopettajain Liitto STOL ry tunnustaa ja tunnistaa tämän lajin rikkaan historian eri ”tanssimurteineen” sekä kannustaa jäseniään monimuotoiseen ja idearikkaaseen buggin opetukseen.

Buggia koskevassa seminaarissa 7.9.2018 liiton jäsenet ovat yhdessä pohtineet tämän lajin perusteita ja pyrkineet löytämään ne periaatteet, jotka kaikki kokevat yhteisiksi ja buggin alkeisopetuksen kannalta oleellisiksi. Jäsenistön pyynnöstä olemme kirjanneet nämä periaatteet opetussuosituksiksi jäsenillemme.

1. Rythmi ja jousto

- kehon syke = jousto kohti lattiaa jokaisella musiikin iskulla
- heti se jälkeen, kun paikallaan olevat rytmiset askeleet ovat löytyneet, tulisi harjoitella askellusta niin, että myös kehon syke pysyy siinä mukana. Tämä edesauttaa sykkeen omaksumista koko tanssiin ja mahdollistaa myöhemmin viejän vapaan askelluksen
- buggia tanssitaan nelijakoiseen musiikkiin. Lajinomaisinta opetusmusiikkia on sellainen, josta nelijakoinen perussyke löytyy helposti. Rytmilajeista erityisesti suora beat sekä kolmimuunteinen shuffle sopivat buggin opetukseen parhaiten

2. Askellus

- seuraajan oikea jalka ottaa askeleen parittomilla iskuilla ja vasen parillisilla. Myöhemmin seuraajan askellusta voidaan varioida esim. viivästyksillä tai tuplanopealla askelluksella
- hyvä alkeisopetuksen tyyli on opettaa seuraajan askellusta ensin paikallaan rytmin löytämiseksi, sitten liikkuen (viennin kautta) vasemman jalan askeleella hieman vasemmalle (taakse – sivulle vähän eteen – eteen – sivulle vähän taakse)

3. Vienti ja seuraaminen

- peruseriaatteena on, että seuraajan liike jatkuu annettuun liikesuuntaan, kunnes viejä muuttaa fyysisellä viennillä tätä liikesuuntaa
- seuraaja pyrkii seuraamaan viejän rintakehää ja viejän tulisi näyttää omalla vartalon liikkeellään, mihin seuraaja on seuraavaksi menossa, minkä fyysinen vienti vahvistaa
- alkeistasolla seuraajan perusliike on enimmäkseen myötäliikettä
- viemistä voi harjoittaa opettajan valinnasta riippuen sekä myötä- että vastaliikkeellä. Vientityyli voi vaihdella usein myös harjoiteltavan kuviomateriaalin mukaan. Erilaisissa kuvioissa käytetään tarpeen mukaan myötä/vastavientiä, ja lisäksi musiikin nopeus voi vaikuttaa siihen, millaista vientityyliä käytetään/suositaan
- alkeisopetuksessa yksi tapa opettaa vientiä ja seuraamista ensin on niin, että viejä pysyy paikallaan ja seuraaja liikkuu, jolloin voi harjoitella seuraajan liikkeen jarruttamista sekä taka- että etuaskeleessa ja hahmottaa, mitä näissä vientipisteissä tapahtuu. Tätä voi harjoitella myös kehäliikkeenä niin, että viejä pysyy keskipisteessä hitaasti kääntyen ja seuraaja kiertää viejää kehällä

- vientivastetta ja sen yhteyttä tanssijan lapatukeen kannattaa harjoitella erilaisin vienti-seuraamisharjoittein jo alkeistasolla, vaikka niistä ei näillä termeillä puhuttaisikaan

4. Peruskäännökset

- perusopetuksessa vasen käännös alkaa seuraajan oikean jalan taka-askeleesta ja päättyy oikean jalan etuaskeleeseen
- perusopetuksessa oikea käännös alkaa seuraajan oikean jalan etuaskeleesta ja päättyy oikean jalan taka-askeleeseen
- käännöksissä ei ole määrättyä askelmäärää ja seuraaja voi halutessaan esim. musiikintulkintakeinona hidastaa käännöstä käyttämällä siihen enemmän askelia
- perusmuodossaan vasen käännös kiertää kehällä myötäpäivään viejän ympäri
- oikea käännös etenee viennin suunnasta riippuen joko linjassa (helpompi) tai kiertää kehällä myötäpäivään viejän ympäri (seuraajan käännösmäärästä johtuen haastavampi)
- vienti käännöksiin tapahtuu vientipisteissä (perusmuodossaan viennit tapahtuvat parittomilla musiikin iskuilla) ja niiden välissä varsinaista vientiä ei tarvita
- käännökset voi viedä joko kiinni- tai irtiotteessa. Kiinniotteessa kuvion muoto löydetään helposti, irtiotteessa viejä hahmottaa vientipisteen ja oman sijoittumisensa tärkeyden ja seuraaja puolestaan hahmottaa liikkumisen tärkeyden sekä käännöksen jälkeen suuntautumisen kohti viejää tai viejästä poispäin